

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. et Mgr. Pavly Klusáčkové a Mgr. Vadima Hlavatého ve věci

žalobce

S. S.

zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Pohorským
sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo dopravy

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2019, č. j. 964/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

- 1. Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu

hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále „prvostupňový správní orgán“). Rozhodnutím prvostupňového správního orgánu ze dne 14. 5. 2019 č.j. MHMP 849326/2019 byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče a provedený záznam 12 bodů ke dni 12. 4. 2019 byl potvrzen.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že přestupky ze dne 1. 11. 2018 a ze dne 12. 4. 2019 nespáchal, co uváděl již ve správním řízení, avšak správní orgán se tímto tvrzením žalobce vůbec nezabýval. Judikturní závěry o tom, že správní orgán je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, nejsou nepřekročitelné. Pokud nastanou některé okolnosti, musí si správní orgán vyžádat další důkazy. Správní orgán měl k dispozici pouze oznámení Policie ČR, avšak v případě, že se vyskytnou pochybnosti, nelze vycházet pouze z oznámení a je třeba vyžádat další důkazy. Správní orgán si však příkazové bloky nevyžádal, ačkoliv žalobce tvrdil, že přestupky nespáchal. Námitky žalobce tak správní orgány odbyly poukazy na závěry judikatury, rozhodnutí správních orgánů jsou proto nepřezkoumatelná a nezákonná. Protože byla dána potřeba vyžádat si další důkazy ohledně toho, zda žalobce přestupky vůbec spáchal, měl žalovaný povinnost si příkazové bloky vyžádat, avšak nedostal této povinnosti stejně jako prvostupňový správní orgán. Liché jsou i závěry žalovaného o koncentraci řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření ze dne 12. 9. 2019 s podanou žalobou nesouhlasil a shrnul průběh správního řízení. Žalovaný zdůraznil, že žalobce ve správním řízení nenamítal, že by přestupek nespáchal, nýbrž že si jeho spáchání nevybavuje. Zástupce žalobce se seznámil s podklady prvostupňového rozhodnutí a uvedl, že prvostupňový správní orgán nijak nepochybil, následkem čehož nepanovala žádná pochybnost ohledně spáchání přestupků. Žalobce neuvedl žádnou pochybnost, kterou by se žalovaný měl povinnost zabývat, a proto si nevyžádal příkazové bloky. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nepostačuje pouze uvést, že dotýčný přestupek nespáchal, ale je třeba více danou věc specifikovat a konkrétně zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty. Za situace, kdy žalobce nespochybnil konkrétní příkazové bloky nelze vyčítat správním orgánům, že příslušné příkazové bloky neobstaraly. Nadto námitky žalobce ohledně přestupku ze dne 12. 4. 2019 nespochybňují náležitosti příkazového bloku, ale spáchání přestupků, přestože přezkum okolností spáchání přestupků není předmětem řízení o námitkách.
4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.

III.

Obsah správního spisu

5. Oznámením o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 4. 2019 bylo doloženo, že dne 12. 4. 2019 v 19:35 na Václavském náměstí 802/54 v Praze – Novém Městě žalobce ve vozidle s registrační značkou X při jízdě neoznačenou křižovatkou nedal přednost vozidlům příjezdějícím zprava v křižovatce s ulicí Ve Smečkách. Tím žalobce porušil §

22 odst. 2 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu byla uložena pokuta příkazem na místě ve výši 500 Kč na příkazovém bloku ev. č. AC/2017 C1326115.

6. Oznámením o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 2. 11. 2018 bylo doloženo, že dne 1. 11. 2018 v 18:00 na v Praze 10 na Jižní spojce na úrovni SVO č. 006176, souřadnice GPS 768970,314/-1046770,768 žalobce řídil vozidlo s registrační značkou X a přejížděl z prostředního do pravého jízdního pruhu, přičemž ohrozil řidiče vozidla s přívěsem a došlo ke středu vozidel bez zranění osob. Tím žalobce porušil § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za to mu byla uložena pokuta příkazem na místě ve výši 500 Kč na příkazovém bloku ev. č. AC/2017 C1232325.
7. Oznámením o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 10. 10. 2018 bylo doloženo, že dne 4. 10. 2018 v 7:49 na v Praze v ulici Turkova v blízkosti ulice Mírového hnutí žalobce ve vozidle s registrační značkou X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h a více, když žalobci byla naměřena rychlost 73 km/h, resp. po odečtu 70 km/h. Tím žalobce porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za to mu byla uložena pokuta příkazem na místě ve výši 500 Kč na příkazovém bloku ev. č. AC/2017 C1290205.
8. Oznámením ze dne 15. 4. 2019 byl žalobce vyrozuměn o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
9. Žalobce podal proti provedení záznamu bodů námitky, které odůvodnil tak, že si nevybavuje, že by se dne 1. 11. 2018 nebo dne 12. 4. 2019 dopustil přestupku, ani o porušení jaké povinnosti by se mělo jednat, a že proběhlo správní řízení, že by mu byl uložen správní trest nebo mu bylo doručeno rozhodnutí o jeho uložení. Žalobce tvrdil, že mu nebyla poskytnuta informace o tom, že by spáchal přestupek postihovaný pěti body.
10. Z protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 6. 5. 2019 se podává, že po seznámení s podklady zástupce žalobce uvedl, že dospěl k závěru, že správní orgán nepochybil.
11. Žalobce požadoval přehodnocení přestupku ze dne 1. 11. 2018 s odůvodněním, že přestupek byl spáchán jeho manželkou, která v důsledku silného rozrušení poté nebyla schopna komunikovat, a proto jednal s policisty žalobce jako pachatel.
12. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 14. 5. 2019 č.j. MHMP 849326/2019 byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče a provedený záznam 12 bodů ke dni 12. 4. 2019 byl potvrzen. Prvostupňový správní orgán vycházel z oznámení o uložení pokuty příkazem ze dne 10. 10. 2018, 2. 11. 2018 a 14. 4. 2019. Prvostupňový orgán provedl kontrolu jednotlivých oznámení a nezjistil žádné pochybení. Všechny záznamy byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu a body byly zaznamenány dle oznámené právní kvalifikace ve správné výši podle přílohy zákona o silničním provozu. Předmětem řízení o

námítkách proti záznamu bodů v registru řidičů je zjištění, zda podklad, na základě kterého je záznam v registru řidičů proveden, je způsobilým, a správní orgán zjistil, že oznámení obsahují potřebné náležitosti. Správní orgán považoval zjištění policistů a následné oznámení přestupku za plně věrohodná a neshledal důvod pro opatřování dalších důkazů. Prvostupňový správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné a státní moci, na základě kterých byl záznam proveden, a na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné až do okamžiku, kdy je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Správnímu orgánu nepřísluší úvaha o tom, zda odpovídající počet bodů zaznamenaná či nikoli a je pouze evidenčním orgánem. Správní orgány nemají povinnost oznamovat provedení jednotlivých záznamů bodů, naopak jejich povinností je vyzvat řidiče k odevzdání řidičského průkazu po dosažení 12 bodů. Prvostupňový správní orgán uzavřel, že námitky žalobce vyhodnotil jako nedůvodné.

13. V odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu žalobce uvedl, že přestupek dne 1. 11. 2018 byl spáchán jeho manželkou, která v důsledku silného rozrušení poté nebyla schopna komunikovat, a proto jednal s policisty žalobce jako pachatel. Pokud jde o přestupek ze dne 14. 4. 2019, tak má za to, že nebylo jeho povinností vozidlo zastavit a není pravdou, že by nedal přednost v jízdě.
14. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 14. 5. 2019 č.j. MHMP 8496326/2019. Žalovaný shrnul průběh správního řízení a v rámci přezkumu rozhodnutí prvostupňového správního orgánu dospěl k závěru, že bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 12. 4. 2019 celkového počtu 12 bodů. Všechna oznámení, na jejichž základě došlo k záznamu bodů, obsahují datum, čas, identifikační údaje žalobce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterého se žalobce dopustil. Počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Správní orgán je v řízení o námítkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu. Daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů, avšak prvostupňový správní orgán nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, protože je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Námitkami směřujícími do okolností spáchání přestupků se žalovaný odmítl zabývat, neboť tato činnost není součástí řízení o námítkách. To je nadto ovládáno zásadou koncentrace, a proto měl žalobce navrhopat důkazy v průběhu řízení před prvostupňovým správním orgánem. Žalovaný dospěl k závěru, že řízení nebylo stíženo vadou, která by měla vliv na správnost či zákonnost vydaného rozhodnutí.

IV.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze

skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

16. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci řízení s takovým postupem soudu souhlasili.
17. Žaloba není důvodná.
18. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
19. Dle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.
20. Dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, (...).
21. Dle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.
22. Dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.
23. Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
24. Dle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

25. Dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
26. Soud předesílá, že v případech, kdy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady pouze v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je dostatečné, když se k takto obecným námitkám vyjádří soud rovněž jen v obecné rovině. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat...míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“
27. Námitky žalobce se soustředily na tvrzení, že přestupky ze dne 1. 11. 2018 a ze dne 12. 4. 2019 nespáchal. Dle názoru žalobce proto vznikla pochybnost o způsobilosti oznámení o uložení pokuty příkazem na místě k tomu sloužit jako podklad pro záznam bodů a správní orgány si měly vyžádat příkazové bloky. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
28. Nejdříve se soud zabýval námitkou žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalobce však neuvedl, v čem konkrétně nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřuje. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31 Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS).
29. Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24), pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6 A 63/93-22).
30. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje

skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

31. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul průběh dosavadního řízení, uvedl, proč se neztotožnil s odvolacími námitkami žalobce a tento závěr odůvodnil právními normami a judikaturou, které v rozhodnutí označil. Vzhledem k vysoké míře obecnosti, se kterou žalobce nepřezkoumatelnost namítl, je soud nucen rovněž pouze obecně konstatovat, že znaky nepřezkoumatelnosti v napadeném rozhodnutí neshledává.
32. V nyní projednávané věci je třeba vycházet z ustálené judikatury správních soudů, která důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě příkazu na místě či standardního řízení o přestupku) dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. V tomto řízení správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. srpna 2009 č. j. 9 As 96/2008-44, též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. srpna 2012 č. j. 11 A 107/2011-31).
33. Judikatura správních soudů týkající se řízení o námitkách proti záznamu bodů se postupně vyvíjela. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek a konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného rozhodnutí oznámení samo o sobě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.

34. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud uvedl, že „*tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).*“ Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že existence pokutového bloku či jeho kopie není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu, přičemž při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok. Ke zpochybnění skutečností vyplývajících z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům přdestřel Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40 s tím, že „*námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.*“
35. Námitky žalobce se soustředily na tvrzení, že žalobce přestupky ze dne 1. 11. 2018 a ze dne 12. 4. 2019 nespáchal. Toto tvrzení žalobce ve správním řízení nejprve nijak nekonkretizoval a tvrdil, že si spáchání přestupků nevybavuje, až následně v odvolání tvrdil, že přestupek ze dne 1. 11. 2018 spáchala jeho manželka. Soud považuje tvrzení žalobce o tom, že přestupek nespáchal, za nedůvěryhodná a nekonzistentní. Nadto námitky žalobce by měly místo spíše v samotném přestupkovém řízení, a netýkají se např. formálních náležitostí pokutových bloků. Soud se proto ztotožňuje s postupem správních orgánů, které dospěly k závěru, že žalobce neuvedl takové skutečnosti, na základě kterých by vznikla pochybnost o způsobilosti oznámení o uložení pokuty příkazem na místě sloužit jako podklad pro zápis bodů, a ani si nevyžádaly pokutové bloky. Podpisem pokutového bloku a udělením souhlasu s projednáním skutků v

blokovém řízení, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce potvrzuje skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti (rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 12. 3. 2013 č.j. 1 As 21/2010-65 a z něj vycházející rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013 č.j. 6 As 67/2013-16 a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2018 č.j. 46 A 7/2016-91). Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v příkazových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku svých dodatečných tvrzení, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách vůči provedenému záznamu bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (příkaz na místě) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti příkazu na místě, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v tomto řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí – příkazu na místě či jeho případná změna. Argumentace žalobce proto není důvodná.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. července 2022

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu